

Wtorek, 10 marca 2009 r.

45. oczekuje wyników oceny regionalnych programów ochrony, która ma się odbyć w 2009 r.; podkreśla, że tworzenie takich programów powinno być w pełni spójne z krajowymi i regionalnymi planami działania oraz z programem tematycznym dotyczącym migracji i azylu w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz że w bardziej ogólnym kontekście nie powinno być nigdy wykorzystywane do zdjęcia obowiązków z państw członkowskich i Unii Europejskiej; wzywa Komisję do lepszej koordynacji działań prowadzonych w tym kontekście przez jej różne służby z myślą o zoptymalizowaniu synergii między nimi oraz do przedstawiania mu sprawozdań z działań podejmowanych w tym celu;
46. uznaje znaczenie wzmocnienia zdolności przyjmowania w przypadku krajów pierwszego azylu oraz stworzenia na szczeblu europejskim, przy ściślejszej współpracy z UNHCR, programu przesiedleń, w którym zostałyby określone wspólne kryteria i mechanizmy współpracy;
47. nalega również na przeprowadzenie oceny adekwatności funduszy dostępnych dla środków dotyczących krajów trzecich, np. ochrony w ramach regionu, zwłaszcza w świetle opinii Parlamentu, według której te środki wymagają dodatkowego finansowania a nie ponownego przydzielenia środków z funduszy rozwojowych;
48. wzywa Komisję do promowania szerszego uczestnictwa państw członkowskich w wysiłkach podejmowanych w skali światowej na rzecz przesiedlenia uchodźców;
49. z dużym zainteresowaniem przyjmuje pomysł wprowadzenia „procedur przyjmowania ochronnego” i żywo zachęca Komisję do rozważenia konkretnych rozwiązań i praktycznych skutków stosowania tego rodzaju środków;
50. z zainteresowaniem oczekuje wyników badań dotyczących wspólnego rozpatrywania wniosków o przyznanie azylu poza terytorium Unii, które Komisja planuje na 2009 r. i przestrzega przed wszelkimi próbami przenoszenia odpowiedzialności za przyjmowanie ubiegających się o azyl i rozpatrywanie stosownych wniosków na kraje trzecie lub na UNHCR;

*

* *

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, agencji Frontex oraz Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców.

Plan działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej

P6_TA(2009)0088

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat WE,
- uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich nr 2/2004 w sprawie modelu pojedynczej kontroli (single audit) oraz projektu wspólnotowych ram wewnętrznej kontroli dla Komisji ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie harmonogramu działań dotyczących zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2005)0252),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie planu działania na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2006)0009),

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.4.2004, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- uwzględniając pierwsze sprawozdanie półroczne w sprawie harmonogramu wdrażania planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej opublikowane w dniu 19 lipca 2006 r. (SEC(2006)1009), zgodnie z wnioskiem Parlamentu zawartym w rezolucji z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2004 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając tymczasowe sprawozdanie z postępów w realizacji planu działania Komisji opublikowane 7 marca 2007 r. (COM(2007)0086), opisujące postępy i zapowiadające dodatkowe działania,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 lutego 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie z postępów w realizacji planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej” (COM(2008)0110) oraz załączony do niego dokument roboczy Komisji (SEC(2008)0259),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 czerwca 2008 r. zatytułowany „Podsumowanie osiągnięć Komisji w zakresie zarządzania za rok 2007” (COM(2008)0338),
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium w sprawie audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2007 r. (COM(2008)0499),
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium budżetowego w sprawie działań podjętych po wydaniu decyzji o udzieleniu absolutorium za 2006 r. (COM(2008)0629 i COM(2008)0628) oraz towarzyszące dokumenty robocze Komisji (SEC(2008)2579 i SEC(2008)2580),
 - uwzględniając roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie wykonania budżetu za rok budżetowy 2007 wraz z odpowiedziami kontrolowanych instytucji ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 swojego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0022/2009),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 274 Traktatu WE, Komisja wykonuje budżet na własną odpowiedzialność, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, we współpracy z państwami członkowskimi,
- B. mając na uwadze, że zasada efektywnej kontroli wewnętrznej została włączona jako jedna z zasad budżetowych do rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (rozporządzenie finansowe) ⁽³⁾, w rezultacie jego zmiany rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ⁽⁴⁾, zgodnie z propozycją Komisji zawartą w planie działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej („plan działania”),
- C. mając na uwadze, że dla Komisji najbardziej wyrazistym sposobem wykazania, że podjęła rzeczywiste zobowiązanie do przestrzegania zasad przejrzystości i należytego zarządzania finansami jest dołożenie wszelkich starań i jak najmocniejsze wsparcie inicjatyw na rzecz poprawy jakości zarządzania finansami w celu otrzymania pozytywnego poświadczenia wiarygodności (DAS ⁽⁵⁾) od Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO),
- D. mając na uwadze, że w ust. 5 konkluzji z dnia 8 listopada 2005 r., Rada ECOFIN uznała również za sprawę podstawowej wagi wprowadzenie systemu zintegrowanej kontroli wewnętrznej oraz uproszczenie przepisów dotyczących kontroli, jak również „wezwała Komisję do dokonania oceny kosztów kontroli według sektora wydatków”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 6.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 z 10.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 390 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Skrót od francuskiego terminu „Déclaration d'assurance”.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- E. mając na uwadze cel strategiczny, jakim jest otrzymanie DAS od ETO, Komisja przyjęła w styczniu 2006 r. plan działania, opierając się na zaleceniach ETO ⁽¹⁾, rezolucji Parlamentu z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2003 ⁽²⁾ oraz konkluzjach ECOFIN z dnia 8 listopada 2005 r.,
- F. mając na uwadze, że plan działania określał wówczas „luki” w strukturach kontroli Komisji i identyfikował 16 obszarów działań, które powinny zostać podjęte do końca 2007 r.; uwzględniając jednocześnie, że należy wspierać poprawę zarządzania finansami w Unii poprzez ścisłe monitorowanie kontroli w Komisji i w państwach członkowskich,
- G. mając na uwadze, że w pkt 2.29 rozdziału 2 (dotyczącego systemu kontroli wewnętrznej Komisji) Europejski Trybunał Obrachunkowy zwraca uwagę, że „Sprawozdanie podsumowujące Komisji za rok 2007 zawiera optymistyczną ocenę postępów poczynionych dotychczas przy realizacji planu. Jednocześnie w sprawozdaniu wskazuje się, że na dowody skuteczności podjętych działań pod względem obniżenia poziomu błędów w transakcjach leżących u podstaw rozliczeń przyjdzie jeszcze zapewne poczekać.”,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z odpowiedzią Komisji w pkt 2.30 sprawozdania rocznego ETO za rok budżetowy 2007 „wdrażanie działań stanowi proces o charakterze ciągłym i jest kontynuowane w sposób zdecydowany. Skutki działań występują siłą rzeczy po ich wdrożeniu w latach 2006 i 2007. Pierwsze sprawozdanie zawierające ocenę skutków zostanie przedstawione na początku 2009 r.”,
1. przyjmuje z zadowoleniem ogólne postępy poczynione przy realizacji planu działań oraz fakt, że większość działań została wdrożona, a większość luk zidentyfikowanych w planie działań usunięta;
 2. podkreśla, że przewidziane w planie działań Komisji skuteczne zintegrowane ramy kontroli wewnętrznej pozwolą Komisji i państwom członkowskim na lepsze wykonanie budżetu UE zgodnie z celami politycznymi i priorytetami Parlamentu;
 3. wyraża ubolewanie z powodu braku jasności użytego języka i wzywa Komisję do wskazania na jakim znajduje się etapie w procesie realizacji zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, a także kiedy oczekuje widocznych i pozytywnych skutków podjętych działań dla legalności i prawidłowości transakcji;
 4. odnotowuje sprawozdanie z oceny skutków przyjęte przez Komisję w dniu 4 lutego 2009 r. (COM(2009)0043) i uwzględni je w rezolucji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2007;
 5. zauważa wysiłki podjęte przez Komisję, ale ubolewa nad faktem, że jak dotąd Komisja nie była w stanie przedstawić pełnych i wiarygodnych danych liczbowych dotyczących kwot odzyskanych i korekt finansowych z powodu problemów państw członkowskich ze sprawozdawczością; wzywa Komisję do rozwiązania tych problemów i oczekuje, że przedstawi ona szczegółowy harmonogram opracowywania i stosowania nowego systemu sprawozdawczości;
 6. zwraca uwagę, że skutki działań będą kształtować podstawę oceny powodzenia planu działań poprzez zmniejszające się współczynniki błędów i poprawione oceny systemów kontroli potwierdzone przez ETO;
 7. spodziewa się, że tego rodzaju ulepszenia będą miały rzeczywisty wpływ na sprawozdanie roczne ETO za rok 2008;

⁽¹⁾ Opinia nr 2/2004 (Dz.U. C 107 z 30.4.2004, s. 1) (Opinia w sprawie modelu pojedynczej kontroli).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 27.7.2005, s. 4.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

8. zachęca Komisję do zwiększenia przejrzystości oceny wpływu planu działań i ścisłego nadzorowania jego wdrażania;

Działania 4, 10 i 10N: wskaźnik błędów lub dopuszczalne ryzyko wystąpienia błędu - analiza równowagi między wydatkami operacyjnymi a kosztem systemów kontroli

9. wyraża ubolewanie, że w dwóch z najważniejszych dla Parlamentu działań występują pewne opóźnienia w stosunku do przewidzianego harmonogramu;

10. w szczególności wyraża ubolewanie, że działanie 4 planu działań dotyczące zainicjowania międzyinstytucjonalnej inicjatywy w sprawie uwzględnienia podstawowych zasad dotyczących dopuszczalnego ryzyka w zakresie podstawowych transakcji jeszcze nie zostało wdrożone; zgadza się z twierdzeniem ETA zawartym w opinii nr 4/2006 ⁽¹⁾, że chociaż „akceptowalny poziom ryzyka” jest zasadniczym pojęciem zintegrowanego systemu kontroli wewnętrznej, nie wyjaśniono jeszcze jak można go ustalić;

11. podkreśla, że w pkt 2.9 i 2.10 sprawozdania rocznego za rok budżetowy 2005 ⁽²⁾, ETO jest zdania, odnośnie do ustanowienia zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, że „jednym z najważniejszych celów zatwierdzonych przez Komisję jest osiągnięcie proporcjonalności kontroli i ich efektywności pod względem kosztów”;

12. przypomina ponadto, że wyżej wspomniane konkluzje posiedzenia Rady ECOFIN w dniu 8 listopada 2005 r. brzmiały następująco: „Rada uważa, zgodnie ze sprawozdaniem nr 2/2004 Trybunału, że należy osiągnąć porozumienie z Parlamentem odnośnie do dopuszczalnego ryzyka w transakcjach leżących u podstaw rachunków, biorąc pod uwagę koszty i korzyści kontroli przeprowadzanych w ramach poszczególnych polityk oraz związane z tym wydatki”;

13. zwraca uwagę, że w pkt 2.42 lit. c) sprawozdania rocznego za rok budżetowy 2007, ETO zaleca poczynienie postępów w rozważaniach dotyczących koncepcji dopuszczalnego ryzyka, a w pkt 1.52 lit c) w rozdziale 1 (dotyczącym poświadczenia wiarygodności oraz informacji uzupełniających) tego sprawozdania, oświadcza, że „wyważenie proporcji pomiędzy kosztami a ryzykiem rezydualnym w poszczególnych obszarach wydatków jest na tyle istotne, że powinno być zatwierdzane na poziomie politycznym (tj. przez władze budżetowe/organ udzielający absolutorium) w imieniu obywateli Unii”;

14. wzywa Komisję do niezwłocznego przyjęcia zapowiadanego komunikatu w tej kwestii w celu ponownego zainicjowania międzyinstytucjonalnych rozmów w sprawie dopuszczalnego ryzyka, o co Parlament zwracał się już w swej rezolucji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie absolutorium budżetowego za rok budżetowy 2005 ⁽³⁾ i w swej rezolucji z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie absolutorium budżetowego za rok budżetowy 2006 ⁽⁴⁾; zwraca się do Komisji o pełne upublicznienie stosowanych metod określania współczynnika błędu;

15. uważa w związku z tym, że Komisja, zgodnie z zasadami proporcjonalności i efektywności pod względem kosztów (value for money) systemów kontroli, powinna ocenić stosunek między środkami dostępnymi na poszczególne polityki a częścią tych środków przeznaczonych na systemy kontroli w każdej dziedzinie wydatków i środkami ewentualnie utraconymi z powodu wykrytych w ten sposób błędów, o co Parlament zwracał się w swej rezolucji w sprawie absolutorium budżetowego za rok budżetowy 2005;

16. przypomina Komisji o znaczeniu przeprowadzenia analizy porównawczej, która jest jedyną podstawą umożliwiającą określenie „poziomu dopuszczalnego ryzyka wystąpienia błędu” i o przedstawienie jej Parlamentowi, Radzie i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 9.11.2006, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 263 z 31.10.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 187 z 15.7.2008, s. 25.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0133.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

17. uważa, że stosunek kosztów do korzyści istniejący między środkami wykorzystanymi do działalności kontrolnej a wynikami otrzymywanymi w wyniku tych kontroli powinien być głównym elementem brany pod uwagę przez ETO;

18. podkreśla bardzo ważne spostrzeżenie ETO poczynione w pkt 1.52 lit d) sprawozdania rocznego za rok 2007, że „jeżeli dany program nie może zostać zrealizowany w sposób zadowalający z zachowaniem akceptowalnego poziomu kosztów i ryzyka, należy ponownie rozważyć jego zasadność”;

19. wzywa Komisję - w związku z działaniem 10 i 10N - do przedstawienia wiarygodnych informacji na temat kosztów systemów kontroli i możliwych sposobów uproszczenia w celu znalezienia lepszej równowagi między potrzebą kontroli a dążeniem do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla wnioskodawców i beneficjentów funduszy UE;

20. przywołuje swoją własną opinię i opinię Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którymi skomplikowane lub niejasne zasady oraz złożone wymogi prawne mają negatywny wpływ na legalność i prawidłowość wydatków UE; uważa za konieczne podjęcie kwestii uproszczenia, jako ważnego punktu kolejnej reformy rozporządzenia finansowego i przyszłej podstawy prawnej programów UE w zakresie wydatków;

Działania 1, 3, 3N, 5, 10, 10a, 11N, 13 i 15: konieczność współpracy z państwami członkowskimi

21. podkreśla, że w odniesieniu do wdrożenia działań 1, 3, 3N, 5, 10, 10a, 11N, 13 i 15, Komisja zależna jest również od współpracy z państwami członkowskimi; podkreśla, że w pełni wspiera te działania i z tego względu wzywa Komisję do wykorzystania wszelkich dostępnych jej narzędzi do jak najszybszego pełnego wdrożenia tych działań;

22. przypomina oświadczenie Komisji poczynione w jej wyżej wymienionym komunikacie z 2008 r. (COM(2008)0110), że działania 1, 3, 3N, 5, 8 i 13 zostały zakończone;

23. niemniej jednak zwraca uwagę, że do tej pory nic mu nie wiadomo o dokumentach uzupełniających lub oświadczeniach uzasadniających tego rodzaju deklaracje; dlatego zmuszony jest żywić poważne wątpliwości co do zakończenia tych działań i co do ich wdrożenia, i czy miały wpływ na postępy we wdrażaniu planu działań;

24. wzywa Trybunał Obrachunkowy do złożenia bardziej szczegółowego sprawozdania w sprawie współpracy z odpowiednikami krajowymi oraz do wskazania, kiedy ta współpraca przyniesie pozytywne skutki;

Działania 5 i 13: promowanie rocznych podsumowań i deklaracji w sprawie zarządzania

25. przyjmuje z zadowoleniem roczne podsumowania dostępnych kontroli i deklaracji na szczeblu krajowym, przedstawione po raz pierwszy w dniu 15 lutego 2008 r., które stanowią znaczący krok w kierunku osiągnięcia poprawy zarządzania funduszami UE; ubolewa jednak nad brakiem przejrzystości odnośnie do tych podsumowań rocznych, których Komisja nie przesłała Parlamentowi;

26. przyjmuje z zadowoleniem przedłożenie od 2008 r. podsumowań rocznych oraz oceny i deklaracji zawartych w rocznych sprawozdaniach z działalności za 2006 r. i 2007 r. dyrekcji generalnych zajmujących się funduszami strukturalnymi, lecz jest daleki od uznania działań 5 i 13 za zakończone, ponieważ Parlament nie był wyczerpująco informowany;

27. ubolewa, że do tej pory nie otrzymał od Komisji pełnych informacji dotyczących oceny i analizy porównawczej pierwszych przedłożonych podsumowań rocznych;

28. zwraca ponadto uwagę, że w sprawozdaniu rocznym za 2007 r. ETO oświadcza, że ze względu na rozbieżności w sposobie prezentacji, roczne podsumowania nie mogą jeszcze stanowić podstawy wiarygodnej oceny funkcjonowania i skuteczności systemu;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Działanie 11N: określenie typologii błędów oraz związku pomiędzy kwotami odzyskanymi i korektami finansowymi

29. ubolewa nad faktem, że mimo znacznych wysiłków Komisji, zdaniem ETO Komisja nie była w stanie przedstawić pełnych danych liczbowych lub wykazać, że przedstawione w końcu dane liczbowe dadzą się jednoznacznie pogodzić z opublikowanymi sprawozdaniami finansowymi;

30. zachęca Komisję do zakończenia wdrażania tego ważnego działania w celu uzyskania większego stopnia zgodności z wymogami sprawozdawczości i do poprawy ścisłości danych przedstawianych przez państwa członkowskie;

Działanie 8N: współpraca z krajowymi najwyższymi organami kontroli i wykorzystanie ich działalności w celu uzyskania potwierdzenia pewności

31. podkreśla, że mimo iż nie stanowią części ram kontroli wewnętrznej, niezależne najwyższe organy kontroli, jako zewnętrzne organy kontroli krajowych wydatków publicznych, mogą odegrać kluczową rolę w kontroli środków publicznych;

32. wspiera w pełni współpracę zainicjowaną przez Komisję z niektórymi krajowymi najwyższymi organami kontroli i zachęca do pogłębiania kontaktów z tymi organami w celu określenia, w jaki sposób można wykorzystać pracę tych organów do potwierdzenia pewności w odniesieniu do realizacji programów w państwach członkowskich;

33. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji związaną z opracowaniem zorganizowanego podejścia w celu wspierania kontaktów z krajowymi najwyższymi organami kontroli i zachęca ponadto Komisję do zakończenia wdrażania tego działania w ścisłej współpracy z ETO;

*

* *

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Współpraca pomiędzy sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych

P6_TA(2009)0089

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. dotycząca współpracy pomiędzy sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (2008/2180(INI))

(2010/C 87 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy pomiędzy sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (COM(2007)0769),

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 ⁽¹⁾,

— uwzględniając trwające prace konferencji haskiej w sprawie praktycznego wdrożenia Konwencji haskiej z dnia 18 marca 1970 r. o przeprowadzaniu dowodów za granicą w sprawach cywilnych i handlowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1.